

V senátu v červnu

V červnu jsme v Senátu projednávali mj. dva mediálně propírané zákony. Prvním byla novela zákona o pozemních komunikacích (známá především pro zvažovanou možnost zvýšit rychlost na dálnici na 150 km/h), druhým byla novela o veřejném zdraví (známá kvůli debatě o povinném očkování).

V Senátu bychom si asi představovali mnoho věcí jinak, ale v rámci té omezené možnosti reálně zákon změnit, když jej následně musí schválit Poslanecká sněmovna, jsme udělali v každém z těchto zákonů alespoň několik změn.

V zákoně o komunikacích jsme upravili to, aby se o pozemky podél komunikací musel starat majitel resp. správce komunikace, nikoliv obec (jde o údržbu zeleně, stromy, sekání, atp.). Jde, především pro malé obce o věc podstatnou, nemusí na to vynakládat nemalé finanční prostředky. Dále možnost, aby obec mohla do místních komunikací ukládat inženýrské sítě a tím zbytečně nerozšiřovat prostor okolo komunikací na úkor bydlení a zvyšování nákladů na vykupování a placení poplatků za vynětí ze zemědělského půdního fondu. Došlo také ke změně, aby vyjádření Policie k řízením o dopravních stavbách a opatřeních bylo, stejně jako další stanoviska podkladem, pro úřad vydávající rozhodnutí, nikoliv nutně závazné, tj. že by Policie měla právo veta.

Poměrně obsáhlá novela zákona o veřejném zdraví vytváří mnoho nepřehledností a je přesně ukázkou toho, jak se z původně technické novely stal opět soubor nepřehledných změn a úprav. Nejlépe by bylo takovéto zmatečné zákony vůbec nepřijímat. Ale na to senát nemá reálnou sílu. Upravili jsme proto alespoň několik věcí, především jsme snížili nesmyslné sankce za neočkované dítě, pro subjekt v němž se dítě zapojí do volnočasových aktivit z 500 tis. Kč na 30 tis. Kč, chceme umožnit přijetí dítěte do mateřské školy, i když nemá všechna povinná očkování. Omezili jsme možnost vstupovat do bytu pod zástěrkou kontroly.

Obsáhlá debata v parlamentu o povinném očkování snad i nadále povede k větší diskuzi o rozsahu povinného očkování, které máme téměř v největším rozsahu na světě a je to v některých případech přinejmenším sporné.

Dlouhá debata byla vedena o navrhovaném odstranění nutnosti dodržovat hlukové limity při veřejných produkcích, což má vypadnout ze zákona. Víme ale přece, že při velkých koncertech to bývá velký problém a možnost kontroly a postihu je malá. A tak také vznikla velká polemika, kdy je zvuk hlukem a hluk zvukem, atp. Ale to bychom se dostali až do fyziky. Tři týdny jsme toto vše řešili na výborech, klubech, mezi sebou a s lidmi. A pětihodinové projednávání na plénu snad přineslo alespoň několik málo rozumných změkčení.

Při jedné z jarních novel zákona o ochraně zemědělského půdního fondu a zvýšení poplatků za tento odvod resp. to, že stát za veřejně prospěšné stavby (komunikace) platit tento odvod nemusí, zatímco kraje a obce platit musí a v situaci, kdy Sněmovna přehlasovala návrhy Senátu na úpravy zákona, připravujeme nyní v Senátu novelu, která by jednak odstranila tuto nerovnost mezi veřejnými subjekty (současně připravujeme podání Ústavní stížnosti na tuto nerovnost) a především chceme ulehčit stavebníkům při výstavbě objektů k bydlení – rodinných domů (zrušení poplatku, který byl opět dost navýšen!).

Doufejme, že výše popsané úpravy a zmiňovanou novelu schválí i Poslanecká sněmovna.

Zbyněk Linhart, senátor Parlamentu ČR, <https://www.facebook.com/linhart.krasnalipa>